

Výročná zpráva

čsl. pobočky evanj. a. v. distrikt.
reálneho gymnázia v Kežmarku

za školský rok 1927/28.

P. Sauter, Kežmarok.

Výročná zpráva

čsl. pobočky evanj. a. v. distrikt.
reálneho gymnázia v Kežmarku

za školský rok 1927/28.

Slovenská
pedagogická
knížnica
Bratislava

Z 7221

Desaťročné trvanie našej samostatnosti.

Pred 14. rokami v jeden letný, horúci deň zdržoval som sa pri jednom malom mestečku. Z prava mnoho železničných kolajníc brázdilo pole, z ľava utešená rovina sa rozvíjala predou mnou. Robotníci sa práve chystali do práce. Prekrásny pohľad! Nádherné poľné kvietky a bujné, zlatožlté klásky sa striedali pred mojim zrakom. Usilovné včely so svojim zvučaním akoby predbehovali ľudí v práci.

Zrazu ale zatmelo sa nebo, čierne, ťažké mračná zastrelili obzor, zahučali poly, zatriasla sa zem. Strhla sa búrka, poválala krovy s domov, vyrvala stromy od koreňov. Na raz prestala robota. Ľudia sa prekvapene dívali na hrozný víchor: čo to, čo to? — Toto bol len úvod toho svetového požiaru, ktorý za štyri roky ničil životy a mánil majetky ľudské.

Od toho času pominulo už desať rokov, že sa obloha vyjasnila. Mocnárstva sa porúcali a mocnárstva nastali. Usmievajúce sa slnko uvidelo našu vlasť, ktorá siaha od Sumavy k Tatrám. Desať rokov — niekoľko hodín v živote národa alebo štátu — postačilo, aby sme si založili republiku od základu a aby sme presvedčili svet o našom práve na život.

Ešte v historickej dobe žijeme, opravdivý význam tejto epochálnej doby dá sa len pozdejšie posúdiť, keď nasledky budú badateľnejšie, ale jedno-druhé sa predsa len dá ustáliť.

Základom národa a štátu sú školy. Na tomto poli práve Slovensko kráča rýchlym tempom. Pred svetovou vojnou trpko sme museli vidieť, že mládež naša odpadala od slovenského ducha. Stredné školy boli ustanovizňami maďarského národného štátu. Pre slovenčimu tam žiadneho miesta nebolo. Slovenský mladík študoval cudziu literatúru, ale svoju nepoznal. Pamätám sa s akou radosťou som čítal slovenské knihy, ktoré mi dal ako chlapcovi učiteľ na odpočinku. Starí ľudia ako i on ešte z čistého slovenského prameňa sa osviežovali, mládež už hynula. Zvlášť jeden malý verš ma dojal v „Besiedkach,“ ktoré napísal Viliam Paulíny Tóth a ktorý tak krásne charakterizoval vtedajšie pomery:

Ej škoda, škoda Slovensko,
Tvoji synovia len tak hynú,
Ako keď so zeleného
Spadne vršok rozmarínu.

Slovensko, zvlášť inteligencia bola považovaná sa ztraťenú. Práve pred svetovou vojnou bolo utrpenie Slovákov najväčšie. Ale v tomto slávnostnom roku trvania republiky,

Desaťročné trvanie našej samostatnosti.

Pred 14. rokami v jeden letný, horúci deň zdržoval som sa pri jednom malom mestečku. Z prava mnoho železničných kolajníc brázdilo pole, z ľava utešená rovina sa rozvíňala predou mnou. Robotníci sa práve chystali do práce. Prekrásny pohľad! Nádherné poľné kvietky a bujné, zlatožlté klásky sa striedali pred mojim zrakom. Usilovné včely so svojim zvučaním akoby predbehovali ľudí v práci.

Zrazu ale zatmelo sa nebo, čierne, ťažké mračná zastrelili obzor, zahučali poly, zatriasla sa zem. Strhla sa búrka, poválala krovy s domov, vyrvala stromy od koreňov. Na raz prestala robota. Ľudia sa prekvapene dívali na hrozny víchor: čo to, čo to? — Toto bol len úvod toho svetového požiaru, ktorý za štyri roky ničil životy a márnili majetky ľudské.

Od toho času pominulo už desať rokov, že sa obloha vyjasnila. Mocnárstva sa porúcali a mocnárstva nastali. Usmievajúce sa slnko uvidelo našu vlasť, ktorá siaha od Sumavy k Tatrám. Desať rokov — niekoľko hodín v živote národa alebo štátu — postačilo, aby sme si založili republiku od základu a aby sme presvedčili svet o našom práve na život.

Ešte v historickej dobe žijeme, opravdivý význam tejto epochálnej doby dá sa len pozdejšie posúdiť, keď nasledky budú badateľnejšie, ale jedno-druhé sa predsa len dá ustáliť.

Základom národa a štátu sú školy. Na tomto poli práve Slovensko kráča rýchlym tempom. Pred svetovou vojnou trpko sme museli vidieť, že mládež naša odpadala od slovenského ducha. Stredné školy boli ustanovizňami maďarského národného štátu. Pre slovenčimu tam žiadneho miesta nebolo. Slovenský mladík študoval cudziu literatúru, ale svoju nepoznal. Pamätám sa s akou radosťou som čítal slovenské knihy, ktoré mi dal, ako chlapcovi učiteľ na odpočinku. Starí ľudia ako i on ešte z čistého slovenského prameňa sa osviežovali, mládež už hynula. Zvlášť jeden malý verš ma dojal v „Besiedkach,“ ktoré napísal Viliam Paulíny Tóth a ktorý tak krásne charakterizoval vtedajšie pomery:

Ej škoda, škoda Slovensko,
Tvoji synovia len tak hynú,
Ako keď so zeleného
Spadne vrštok rozmarínu.

Slovensko, zvlášť inteligencia bola považovaná sa ztraťenú. Práve pred svetovou vojnou bolo utrpenie Slovákov najväčšie. Ale v tomto slávnostnom roku trvania republiky,

keď vlastne o tom mám hovoriť, čo znamená pre nás Slovákov posledných desať rokov, čo všetko nám doprialo, nakoľko nás zveladilo vo všetkom smere, nechcem sa zmieniť o tom utrpení a sklamaní, čo nám v minulosti zaviniła pomýlená, národnosť utláčajúca politika, ktorá prekazila, aby sa náš ľud, buď v zákonodarstve alebo v štátnej administrácii primerane uplatnil a na osud štátu vplýval, ktorá politika podryvaním školstva vývin duševný nám chcela znemožniť a inteligenciu odnárodniť, najlepších našich synov, ktorí slovenskú kultúru chceli pestovať a zaostalosti našej odpomôcť, znemožnila, ba prenasledovala. Tieto smutné časy sa pomínuly. Súd historie nám priniesol výrok oslobodenia. Učme sa z minulosti.

My Slováci sme si nezaslúžili takého osudu. Však vynikajúci štátnici a vedátori v bývalom Uhorsku práve zo slovenských rodín pochádzali. My sme dali literátov, básnikov, géniov národom iným. Naše ruky sú pracovité, naše piesne veselé. Máme všetky vlastnosti, ktoré nám umožňujú primerané miesto v rodine národov. Naš ľud je dobroprajný a snášanlivý. Jeho životaschopnosť dokazujú usilovnosť, vytrvalosť a záľuba v práci. Duševného bohatstva teraz nadobúdame. — Slovenské knihy, noviny, spisy prichádzajú už i do najodľahlejších dedín. Naš človek sa necíti cudzím v úradoch, tam sa už jeho ľúbozvučná materčina ozýva, vie sa porozumieť. Hodne si zadovážil slovenského povedomia, je hrdý, že je Slovákom. Predtým slovenská reč bola len pre chudobu, teraz sa dostala na zaslúžené miesto. Slovensko sa celkom premenilo, akoby vyrástlo zo stredoveku a prežíva novú prebudenu etapu. Do slovenských škôl hrnie sa naša svieža mládež. S radosťou hľadím na tú mladú dušu, ktorá je obdarená hodnotami neohraničenými.

Podľa našej minulosti z doby Svatoplukovej zase sme obnovili Veľkomoravskú ríšu. Tradíciu máme skvelú. Na našej pôde sa srazila kultúra východná s kultúrou západnou. Úkolom našim bolo vyrovnáť tieto spory. — Nové časy nakladajú nám nové úlohy, ktoré naznačuje tok rieky Dunaja: prevziať kultúru západnú a oddať ju ďalej na Východ, v tom je význam geografickej polohy našej republiky.

Desať rokov je krátka doba, ako som už spomenul, ale už sa ukazuje nový svet v hlavných rysoch. — My verní občania Československej republiky z úplného srdca prajeme si, aby sme boli šťastliví a aby sme si mohli zachovať našu samostatnosť.

Imrich Solčiansky.

Smlouva

o částečném poštátnění evang. distr. r. g. v Kežmarku.

Vláda čsl. republiky schválila ve schůzi konané dne 4. července 1924 návrh ministerstva školství a národní osvěty, aby ev. r. g. v Kežmarku bylo převzato do přímé správy státní s právní platností od 1. září 1924, při čemž bylo ponecháno ministerstvu školství a národní osvěty, aby ohledně bližších podmínek provedení se dohodlo s ministerstvem financí a nejvyšším účelným kontrolním úřadem (přípis presidia ministerské rady ze dne 10. července 1924, čís. 15.298). Toho své usnesení změnila vláda ve schůzi konané dne 19. ledna 1926 v tom směru, že poštátnění to se má státi od 1. září 1926 (přípis presidia ministerské rady ze dne 31. ledna 1926, čís. 1521). Na základě těchto vládních usnesení sešli se zástupci obou smluvních stran v úterý dne 9. srpna 1927 a v pondělí 3. října 1927 do Kežmarku, a to za ministerstvo školství a národní osvěty ministerský rada Rudolf Neuhöfer, zmocněný výnosem ministerstva školství a národní osvěty z 5. srpna 1927, čís. 94.517/II—27 a výnosem z 15. září 1927, čís. 107.879/27—II, dále za referát téhož ministerstva v Bratislavě ministerský tajemník Miroslav Dobeš, zmocněný výnosem ze dne 3. srpna 1927, čís. 45.287/II a 27. září 1927, čís. 55.771/II; za druhou smluvní stranu zmocnění zástupcové patronátu evang. lycea v Kežmarku Adolf Patonay, Karol Bruckner a zástupce východního distriktu ev. církve a. v. na Slovensku, biskupský tajemník Pavel Neckár.

Tito zástupci obou smluvních stran se dohodli, že vládou usnesené poštátnění bude provedeno tak, že bude převzat všechen učitelský a školnický personál, t. j. ředitel, definitivní profesori a oba definitivní školníci, kdežto otázka převzetí věcného nákladu jest vyhrazena době pozdější.

Na tomto podkladě uzavřeli zástupci obou smluvních stran tuto smlouvu:

1.

Ředitel, definitivní profesori a definitivní školní-zřizenci ev. distr. r. gymnasia v Kežmarku pokud jsou na tomto ústavě ustanoveni v činné službě od 1. září 1927 a pokud budou nepozději do 31. srpna 1929 čsl. státními příslušníky a budou bezúhonní po stránce právně trestní a disciplinární a pokud mají zkoušky učitelské způsobilosti k vyučování na veřejných středních školách podle ustanovení bývalého uherského státu neb nynějšího státu čsl., budou na zvláštní žádost jednoho každého z nich převzati do státní středoškolské služby na syste-

misovaná místa profesorská a školnická ve správní oblasti slovenské se služebním určením místa v Kežmarku s týmiž služebními požitky a zaopatřovacími nároky pro sebe i pro své rodinné příslušníky, jaké by jim příslušely podle jejich započítatelné služební doby na čsl. státních středních školách. Patronát při tom vyslovuje přání, aby profesoru Zikmundu Karácsonyimu byly z milosti přiznány zaopatřovací požitky.

2.

Toto převzetí do státní služby musí býti skončeno nejpozději dne 30. června 1928, ale u těch, kteří se vykáží státním občanstvím v pozdější lhůtě podle bodu 1, nejpozději do 30. června 1930. U každé jednotlivé osoby přejímá čsl. stát osobní náklad od prvního dne měsíce, který následuje po její pravoplatném převzetí.

3.

Vydržovatelé ev. distr. r. gymnasia v Kežmarku se zavazují, že ode dne 9. srpna 1927 až do skončení převzetí neprovedou žádných změn ve stavu zaměstnanectva tohoto ústavu ani povýšením ani jmenováním ani novým přijetím.

4.

Všechny osoby dosud na ev. distr. r. g. v Kežmarku ustanovené obdrží s platností od 1. ledna 1923 až do skončení převzetí doplňky platové, vyrovnávající jejich požitky na výši požitků profesorů státních ze státní pokladny. Otázka refundace platových doplňků za rok 1921 a 1922 není předmětem této smlouvy. Patronát ev. distr. r. g. v Kežmarku si podržuje právo vymáhati refundaci doplňků platových za roky 1921 a 1922.

5.

Požadavky bývalých pensionovaných profesorů a zřízcenců tohoto ústavu jakož i těch, kteří budou před svým převzetím dáni na odpočinek, a rovněž jejich vdov a sirotek tvoří předmět této smlouvy.

6.

Vydržovatelé ev. distr. r. g. v Kežmarku vzdávají se po skončeném převzetí personálu veškerého vlivu na ustanovování a jmenování učitelského i školnického personálu na ev. distr. r. g. v Kežmarku vyjímaje případy uvedené v bodě 7. a 8. této smlouvy. Čsl. erár bude po skončení převzetí prováděti veškeré jmenování, ustanovování a propuštění učitelského a školnického personálu ve své pravomoci podle platných předpisů jako na státních školách středních.

7.

Čsl. erár se však zavazuje, že bude přihlížeti k tomu, aby byl zachován evang. ráz evang. distr. r. g. v Kežmarku

fm, že bude ustanovováti za ředitele a profesory především osoby náboženství evangelického. K tomu účelu vyžáda si státní školská správa při každém definitivním ustanovení uvedených učitelských osob mínění patronátu a biskupa vých. distriktu ev. cirkve a. v. Nebude-li však na taková místa schopných uchazečů ev. vyznání, státní správa ustanoví dočasně za ně supl. nebo zatímní profesory jiného vyznání.

8.

Státní školní správa se zavazuje, že bude na ev. distr. r. g. v Kežmarku vždy ustanovováti def. profesora ev. náboženství, jenž svou učební povinnost bude doplňováti vyučováním evangelického náboženství na jiných státních školách v Kežmarku, po případě i vyučováním jiným předmětům podle svých schopností. Při obsazování tohoto místa bude hleděno k přáním vysloveným v této věci biskupem vých. distriktu cirkve ev. a. v., jenž si předem vyžáda mínění patronátu.

9.

Profesori zatímní a suplující, pokud byli před 1. zářím 1927 vydržovatelem tohoto ústavu ustanoveni, budou od 1. září 1927 ustanoveni a placeni státem zatím bez nároku na započtení předchozí doby služební. Státní školská správa bude od 1. září 1927 na tomto ústavě ustanovovat potřebný počet zatímních a suplujících profesorů, výpomocných učitelů, učitelů nepovinných předmětů a bude je od 1. září 1927 vydržováti ze státních prostředků.

10.

Úřední název ústavu bude „Evangelické distriktuální reálné gymnasium v Kežmarku“ a vyučovací řeči na něm bude jazyk německý. Patronát se však zavazuje, že, přikročí-li státní správa k otevření slovenských poboček na tomto ústavě, ponese patronát ze svého věčný náklad, t. j. otop, osvětlení, čišění a kancelářské potřeby, i na tyto slovenské pobočky. O umístění těchto slovenských poboček bude se staráti státní školská správa, ale patronát svoluje, aby pro první dva roky tyto slovenské pobočky, pokud nebude možno pro ně uvolnit jinou budovu, byly bezplatně, ale bez újmy německých kmenových tříd umístěny v budově ev. d. r. g. v Kežmarku.

11.

Veškeren věčný náklad na kmenové třídy německé, t. j. otop, osvětlení, čišění, udržování a rozmnožování vnitřního zařízení a učebních pomůcek ponese i nadále patronát tohoto ústavu ze svého. Jeho majetkem zůstane i na dále školní budova, kterou bude ze svých prostředků udržováti. Nábytkové zařízení pro slovenské pobočky pořídí státní školská správa, kdežto učebních pomůcek bude užíváno z kmenových tříd německých.

12.

Školné, zápisné a příspěvky na učební pomůcky na kmenovém ústavě i na slovenských pobočkách bude vybíratí patronát pro svou pokladnu, ale výlučně ve výši stanovené pro státní školy střední a použije jich výhradně k předepsaným účelům na vydržování ev. distr. r. g. v Kežmarku.

Placení pensijních příspěvků žactvem po skončení převzetí profesorů do státní správy odpadne.

13.

Čsl. stát bude i nadále platití obě anuity 6,250 Kč a 3.164,70 Kč až do úplného úmoru z obou částek po 100.000 Kč vynaložených na postavení školní budovy.

14.

Za to přestane čsl. stát od čtvrtletí, v kterém bude skončeno převzetí všech profesorů, platití roční podporu 32.000 Kč, ke které se zavázal bývalý uherský stát smlouvou ze 17. února (5. července) 1902.

15.

Veškeré fondy, které slouží k vydržování ev. distr. r. g. v Kežmarku, budou i nadále v neomezeném vlastnictví a užívání dosavadních majetníků.

16.

Smlouva s bývalým uherským státem ze dne 17. února (5. července) 1902 pozbývá platnosti.

17.

Kolkovní poplatky z této smlouvy ponese československý erár.

18.

Pro všechny spory vzniklé z této smlouvy jest příslušný okresní soud v sídle gen. finanční prokuratury v Bratislavě, pokud zákon nestanoví příslušnost jiného soudu.

19.

Tato smlouva stává se pravoplatnou, až jí jménem čsl. eráru podepíše přednosta referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě po předchozím zmocnění uděleném od ministerstva školství a národní osvěty a po předchozím podpisu zástupců vydržatelů ev. distr. r. g. v Kežmarku a zástupců nadřízené církevní vrchnosti.

20.

Tato smlouva vyhofoví se v jazyku českem v jednom originále, který zůstane uložen u referátu ministerstva školství a

národní osvěty v Bratislavě a v šesti opisech, z nichž jeden obdrží patronát ev. distr. r. g. v Kežmarku, jeden východní distrikt ev. cirkve a. v. na Slovensku, dva ministerstvo školství a národní osvěty a po jednom ministerstvo financí a ministerstvo veřejných prací.

V Kežmarku, dne 3. oktobra 1927.

Adolf Patonay v. r.
Lycealspektor.

Karl Bruckner v. r.
Lycealdirektor.

Eugen Binder v. r.
Patronatsnofár.

Pavel Neckár v. r.
zástupca distriktů.

Razítko: Sigillum Lycei evang.
Conf. Kesmarkiensis.

Číslo: 8415/1927.

Prítomnú smluvu zo strany Východného dištriktu cirkvi ev. a. v. na Slovensku berieme na vedomie.

Liptovský Sv. Mikuláš, Hrádok 15. oktobra 1917.

Dr. Bohuslav Klimo v. r.
dištr. dozorca.

Dr. Jur Janoška v. r.
biskup.

Pečat:

Východného dištriktu evangelickej a. v.
cirkve na Slovensku.

Číslo: 9103/1927.

Menom ev. a. v. generálnej cirkvi na Slovensku prítomnú smluvu potvrdzujeme.

Lipt. Sv. Mikuláš, Tur. Sv. Martin, dňa 5. nov. 1927.

Dr. Ján Vanovič v. r.
generálny dozorca.

Dr. Jur Janoška v. r.
biskup gen. cirkvi.

Razítko.

Číslo: 66311 II ai 1927.

Za ministerstvo školstva a národnej osvety:

V Bratislave, dňa 17. novembra 1927.

Razítko.

Správca referátu ministerstva
školstva a národnej osvety:

Dr. Maule v. r.

Krónika ústavu.

Náša cirkevná vrchnosť z príležitosti so školským Referátom v Bratislave konanej porady, nútená istými podmienkami ustavične vyjednávala s vládou poľažne ministerstvom školstva a národnej osvety o spôsob zostátienia nášho ústavu.

Konečne diferencie medzi patronátom a št. vládou tak sa vyrovnaly na porade 9. aug. 1927, kde vládu zastupoval ministerský radca Rudolf Neuhöfer a ministerský tajomník Miroslav Dobeš, že na porade 3. októbra 1927 prišlo k smluve, ktorá aj patronátom prijatá bola.

Dla tejto smluvy profesorský sbor bude poštátnený, škola ale naďalej podrží svoj konfesionalny ráz, redá zostane ev. a. v. dištr. reálne gymnázium (Lyceum), pri čom ale dosavadny vydržiatateľ školy má aj naďalej vecné výdavky nahradiť.

Dla 10. odstavca smluvy vláde je povolené pri nemeckom kmeňovom ústave pobočky s českoslov. rečou vyučovacou sriadit, o zariadenie vláda sa má postarať.

Ministerské rozhodnutie vyhovejúc žiadosti tunajšieho slovenského obyvateľstva povolilo otvorenie I. čl. pobočky dňa 15. sept. 1927 č. 12,457 a ministerstvo školstva a národnej osvety dňa 23-ho sept. 1927 pod č. 112805 27-II. uskutočnilo tofo rozhodnutie. Následkom toho nariadil referát ministerstva školstva u národnej osvety v Bratislave 7. okt. č. 58825 II. ai 1927, aby sa prijímacie zkúšky do I. čl. triedy ihneď začaly a s úradnou agendou poveril riaditeľa ev. a. v. r. gymnázia, zároveň pridelil na čl. pobočku zat. profesora Gejzu Dikanta z Nových Zámkov. Zat. prof. G. Dikant hlásil sa 7. okt. do služby, prijímacie zkúšky sa konaly 10. okt. a vyučovanie sa začalo 14. októbra. Počet žiakov bol: 29 a žiaček: 12.

Povolením poľažne potvrdením referátu boli zo sboru nemeckých kmeňových tried jako výpomocní pridelení nasledujúci: Eugen Bänder pre evanj., Štefan Puťanko pre r. kat. náboženstvo., Pavol Gaal pre latinčinu, neskôr pre nemčinu, Alfred Grosz, pre telocvik. Vyučovaním kreslenia a krasopisu bol poverený Josef Rejthar, odborný učiteľ tunajšej meštianskej školy.

Vyučovanie vzdor opätovným zmenám v profesorskom sbore v školskom roku netrpelo prerušenie, tak že sa podarilo predpísanú látku vyjmúc niektorého nevyhnutelného skrátienia dokončit.

V profesorskom sbore nastaly nasledujúce zmeny: Zat. prof. Gejza Dikant od 1. febr. 1928 bol nariadením referátu č. 5825/II. ai 1928. pridelený do ministerstva školstva nár. osvety v Prahe. Na jeho miesto od 1. febr. 1928 bol sem ustanovený dekrétom referátu č. 6558/II. ai. zat. prof. Imrich Solčiansky zo št. ref. r. gymnázia v Novom Meste nad Váhom.

Odborný učiteľ Josef Rejthar dostal dovolenie na kurz kreslenia 15. febr. 1928, na jeho miesto prišiel od 16. februára

do 15. marca Aladár Brna, učiteľ ľudovej školy a na jeho miesto od 15. marca bol pridelený pre kreslenie a krasopis odborný učiteľ Gejza Salay.

Pamätný deň slobody 28. okt. tak i narodeniny prezidentove 7. marca v ústave boli dôstojne oslávené.

1-ho marca navštívil ústav odborný inšpektor kreslenia Josef Vydra a pri tejto príležitosti vybral viaceré výkresy žiakov na výstavu v Prahe.

Úradnú inšpekciu konal na ústave zemský školský inšpektor František Malofa 9 a 10-ho mája.

Biskup dr. Jánoška navštívil ústav 18-ho mája.

Zdravotný stav žiactva bol uspokojivý, vážnejšie bola chorá Rozália Trattnerová, pre zánet stredného ucha meškala 272 hod.

Funkcionári patronátu.

Dozorcovia vonkajší: Seniorálny dozorca, vedúci lekár dr. Michal Guhr, veľkostatkár a poslanec snemu Andor Nitsch.

Miestny dozorca: Edmund Tátray zažakoval 3. októbra 1927 a zomrel 24-ho marca 1928. Až po novej volbe stal sa jeho následníkom cirkevný dozorca Adolf Patonay.

Členovia školskej rady sú: a) z úradu: Dozorca lyceálny, cirkevný dozorca Adolf Patonay, Valentin Hajts, ev. farár, dr. Tibor Kéler, pravotár lycea, Karol Bruckner, riaditeľ lycea, Robert Weiszer, ephorus lycea, Michal Stenczel kurátor lycea, dr. Ján Lipták, zapisovateľ. b) volení: od patronátu Alexander Belóczy, Otto Bruckner, Julius Gretzmacher, Pavol Stenczel, Gejza Szontagh. c) zástupcovia prof. sboru: Eugen Binder a Imrich Mikolík.

Učiteľský sbor.

Karol Bruckner, riaditeľ.

Gejza Dikant, zař. prof. 1 X. 1927—31/I. 1928. vyučoval Čsl. 4. Z. 2. Pr. 4. M. 4. N. 4. = 22 hod. triedny.

Imrich Solčiansky, zař. prof. II/II. 1928. vyučoval Čsl. 4. L. 6. Z. 2. Pr. 2. M. 4. = 18 hod. triedny.

Pridelení profesori: Eugen Binder Náb. 2.

Pavel Gaal N. 4. Alfred Grosz T. 2.

Podpory.

Spis je všeobecne známy. Počasie je tu prísne, ba dakedy kruté. Kraj je chudobný, vzácnjšie obilie sa neurodí. Hmotný stav rodičov je biedny. Naši žiaci hojne navštevovali toho roku otvorenú čl. prvú triedu, ale školovanie dieťok je veľkou starosťou rodičov. Aby sme aspoň tým ozaj chudobným usnadnili veľké farchy, obrátili sme sa na obecnosť sbierkou pre knižnicu chudobných.

Mená jednotlivých našich dobrodinčov boli uverejnené v „Podtatranskej Slovači“, ja teraz len sumárne kvitujem jednotlivé sbierky: Sbiierka v Podolinci 120, Osvetová jednota 250, Sbiierka v Podolinci 200, Sváz čl. rotnmajstrov v Podolinci 50, Horský prápor 9. oddel. 100, Dôstojnícky sbor hor. pr. 9. 100, Sbiierka v Mlyncokoch 27, Jedáľňa št. zamestnancov 70, p. lekárnik Zelený 50, Koflina 90, Kežmarok 475, Sbiierka Maleferovej 64, p. dr. Špirko 20, Sbiierka vo Vrbove 150 50, Sbiierka vo Sp. Belej 142, p. N. N. 88 Kč, spolu 1996 50 Kč.

Z tejto sumy sme zakúpili: 3 kus. Pražák: Čítanka pre I. tr. á 17 50 K, 3 kus. Damborský: Cvičebn. Diel II. á 10 Kč, 15 kus. Damborský: Kr. mluvnica á 20 Kč, 2 kus. Polívka: Rastlinopis pre nižšie tr. 20 Kč, 2 kus. Valouch: Meroveda pre nižšie tr. 25 Kč, spolu s 10% slavou 434 25 Kč. Objednali sme ďalej 10 kus. Brunchik-Machát: Zemep. atlas á 100 Kč s 5% slavou 950 Kč.

Zbytok peňazi 641 50 Kč, je uložený u živnostenského úverného ústavu v Kežmarku, číslo vkladnej knižky 52.

Okresný osvetový sbor v Kežmarku daroval 100 Kč, ako odmenu pre usilovných žiakov. Z tohto obnosu boli zakúpené knižky z krásnej literatúry slovenskej a rozdelené medzi usilovnými žiakmi.

Za všetky podpory našim šľachetným dobrodincom žiactva srdečne ďakujeme.

Menoslov žiakov.

*Hviezdičkou označení žiaci sú výborne spôsobilí.
Mená vystupivších sú v hranatej zátvorke.*

I. TRIEDA.

1. *Bočková Matilda, Mnišek (Podolinec). 2. Čamlerová Judita Maria, Prešov (Bušovce). 3. Fabovská Jozefína, Miškovec (Podolinec). 4. *Ferenčíková Ružena, Mlyncoky (Kežmarok). 5. [Furčoň, Ján, Matiašovce]. 6. Gergelyi Koloman, Bušovce (Kežmarok). 7. Gergelyová Edita, Podolinec. 8. Grech Štefan, Bu-

šovce. 9. *Hajdúková Olga, Východná (Kežmarok). 10. Haňur Pavol, Vrbov. 11. Hanzely Štefan, Poprad. 12. Hercig Andrej, Hanušovce (Sp. Bela). 13. Hrobák Andrej, Hanušovce. 14. Ihnačák Štefan, Ľubica. 15. Kaleta Viliam, Podolinec. 16. Karpjaková Elena, Littmanovo (Kežmarok). 17. *Konický František, Kežmarok. 18. Kostka Jakub, Hanušovce. 19. Kostka Ján, Matiašovce. 20. *Kováč Andrej, Kozelec. 21. Kuchta Vojtech, Matiašovce. 22. Kuruc Viliam, Krížová Ves. 23. Lauff František, Slovenská Ves. 24. Mačák Ján, Kežmarok. 25. Majlenderová Alžbeta, Budapešť (Kežmarok). 26. Maleterová Irena, Budapešť (Vondrišiel). 27. Malý Ľadár, Poprad. 28. Matonok Jozef, Hanušovce. 29. Mazurek Ján, Sp. Bela. 30. Melek Peter, Dolný Kubin (Kežmarok). 31. Michalko Gejza, Štrba (Studený Potok). 32. Michliková Maria, Podolinec. 33. Olejar Michal, Farkašovce. 34. Pekarík Ladislav, Krompachy (Kežmarok). 35. Smreková Margita, Podolinec. 36. Tillesch František, Sp. Bela. 37. Trattnerová Rozália, Dřinov. 38. *Vaverčák František, Sp. Bela. 39. Vaverčák Ján, Zdiar. 40. Vyslocký Ján, Kežmarok. 41. Zummer Andrej, Vrbov.

Statistický prehľad.

Počet žiakov. Počiatkom šk. r. 1927/28 41, z nich cudzích opakuje 1, na základe prijímacích zkušok prijatí 41, v školskom roku vystúpili 1, celkom konc. šk. r. 1927/28 40, v tom je žiakov riadnych 28, v tom je žiakov riadnych 12.

Rodné miesto. Kežmarok 4, Slovensko 33, Čechy —, Morava —, Sliezko —, Podkarp. Rus —, Cudzina 3.

Bydlisko. V mieste u rodičov 9, v mieste u zodp. dozorca 11, dochádzajú pešky alebo vlakom 20.

Štátna príslušnosť. Českoslov. republika 38, cudzina 2.

Materinská reč. Slovenská 35, maďarská 1, nemecká 4.

Náboženstvo. R. kath. 39, gr. kath. 2, ev. augsb. vyzn. 4, ev. helv. vyzn. —, izr. 2.

Prijímacie taxy 800 Kč, **príspevky na učeb. pom.** 800 Kč, **príspevky na hry** 160 Kč.

Výborne spôsobili 6, **spôsobili** 27, **nespôsobili** 3, **opravné zkušky** 4.

Bibliotheca pauperum vykazuje ešte málo kníh, tento počet časom bude rásť. Poštarané je aj o knižnicu pre domácu čerbu žiakov.

Učebné pomôcky behom vyučovania poskytly nám nemecké kmeňové triedy.

Vek. 1910: —, 1912: 1, 1913: 4, 1914: 8, 1915: 15, 1916: 8, 1917: 4.

Nepovinné predmety. Jazyk nemecký 40.

Školné. Školné platili: 400 Kč ročne 7, 300 Kč ročne 1, 200 Kč ročne 5, 100 Kč ročne —, osl. 27.

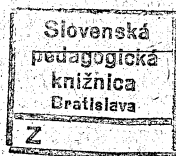
Náveštie na šk. rok 1928—1929.

Prijímacie zkúšky do prvej triedy konajú sa 30. júna a 2. júla. Dodatočné prijímacie zkúšky len tým budú povolené, ktorí sa oto uchádzajú. Tieto žiadosti opatrené s 5 kor. kolkom majú sa zavdať do 10. júla u riaditeľstva ústavu.

Opravné zkúšky budú 1. septembra. Dodatočné prijímacie zkúšky do I. a II. tr. budú 1. a 3. septembra. Vyučovanie sa 4. septembra začína.

Ziaci pri zápise platia 20 Kč zápisného, 20 Kč na školské potreby, 6 Kč na hry, 4 Kč na poistenie pre úraz 12 Kč penzijného príspevku, spolu 62 Kč. Školné za polrok je 200 Kč. Ziaci, ktorí preukážu dobrý úspech a sú chudobný, môžu sa uchádzať o odpustenie od školného.

Ziaci v konvikte ústavu môžu dostať obed a ve. eru na mesiac za 180 Kč.

Z-1221

